

**ЛИСТА ПИТАЊА ЗА ТЕСТИРАЊЕ ОПШТЕ ФУНКЦИОНАЛНЕ
КОМПЕТЕНЦИЈЕ:**

**ОРГАНИЗАЦИЈА И РАД ДРЖАВНИХ ОРГАНА РЕПУБЛИКЕ
СРБИЈЕ
(СА ТАЧНИМ ОДГОВОРИМА)**

1. Важећи Устав Републике Србије донет је:

- а) 1990. године
- б) 2006. године**
- в) 2010. године

2. Република Србија је у важећем Уставу дефинисана као:

- а) држава српског народа
- б) држава свих грађана који у њој живе
- в) држава српског народа и свих грађана који у њој живе**

3. После Устава, највиши општи правни акти су:

- а) закони
- б) потврђени међународни уговори**
- в) уредбе Владе

4. Законе доноси:

- а) Народна скупштина**
- б) Влада
- в) председник Републике

5. Пре ступања на снагу, закони се морају објавити:

- а) на сајту Народне скупштине
- б) у „Службеном гласнику Републике Србије“**
- в) у јавним средствима обавештавања

6. Ако су одредбе два закона истог степена општости у сукобу (уређују исто питање на различит начин), при чему је један од њих донет 2015. године а други 2018. године, примениће се:

- а) старији закон јер је раније донет
- б) новији закон**
- в) о томе ће морати да одлучи Народна скупштина

7. Када постоје општији закон (*lex generalis*) и посебан закон (*lex specialis*) у истој области (на пример, закон који уређује општи управни поступак и закон који уређује поступак у одређеној врсти управних ствари, нпр. царински поступак), најпре ће се применити:

- а) општији закон јер је системског карактера
- б) посебан закон**
- б) ниједан

8. О несагласности закона са Уставом, као и подзаконских аката са законом, одлучује:

- а) Народна скупштина
- б) Врховни и сваки други суд пред којим се то питање постави
- в) Уставни суд**

9. Подзаконски и други општи акти у Републици Србији морају бити у сагласности са:

- а) Уставом
- б) Уставом, законом, потврђеним међународним уговором и општеприхваћеним начелима међународног права**
- в) Другим уредбама

10. У Републици Србији је у службеној употреби:

- а) српски језик и ћирилично писмо
- б) српски језик и ћирилично писмо, а латинично писмо у складу са законом
- в) српски језик и ћирилично писмо, као и језици и писма националних мањина у складу са законом**

11. Владавина права најпре значи:

- а) првенство права у односу на политику
- б) повиновање свих органа власти праву**
- в) обавезу органа управе да се потчињавају законодавцу и Влади

12. Референдум и народна иницијатива као облици непосредног учешћа грађана у вршењу власти могући су:

- а) само на државном нивоу
- б) на државном, покрајинском и локалном нивоу**
- в) само на локалном (општинском и градском нивоу)

13. Листа људских и мањинска права зајемчених Уставом може бити проширена (увођењем нових права која не познаје Устав) на следећи начин:

- а) путем потврђеног међународног уговора
- б) путем потврђеног међународног уговора и доношењем закона**
- в) само путем доношења амандмана на Устав (тј. изменама и допунама Устава)

14. Пословна способност (способност самосталног одлучивања о својим правима и обавезама) стиче се пунолетством. Лица која су пунолетна могу у поступку пред органима управе да самостално предузимају процесне радње, изузев када им је пословна способност одузета или ограничена:

- а) одлуком надлежног суда**
- б) одлуком надлежног центра за социјални рад
- в) одлуком надлежног општинског органа управе

15. Најнижи суд опште надлежности у Републици Србији јесте:

- а) основни суд**
- б) општински суд
- в) прекршајни суд

16. Најважнији европски документ о људским правима јесте:

- а) Декларација о људским правима
- б) Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода**
- в) Европска социјална повеља

17. Грађанин Републике Србије може се обратити Европском суду за људска права ради заштите свог права пошто:

- а) искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим судовима
- б) искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим органима, укључујући и уставну жалбу пред Уставним судом**

18. Чланови политичких странака не могу бити:

- а) судије, јавни тужиоци, судије Уставног суда, Заштитник грађана, припадници полиције и војске, као и друга лица за која то одреди закон**
- б) судије и јавни тужиоци

в) сви носиоци јавних функција

19. Систем организације власти у Републици Србији (одређује се према односима између носилаца законодавне и извршне власти) припада типу:

а) полупредседничког система

б) парламентарног система

в) председничког система

20. Републику Србију представља у земљи и иностранству:

а) председник Владе

б) председник Републике

в) председник Владе и председник Републике

21. Спољну и унутрашњу политику Републике Србије утврђује и води:

а) Влада

б) Народна скупштина

в) председник Републике

22. Монетарну политику и политику курса динара води:

а) Влада

б) Народна банка Србије

в) свака пословна банка

23. Највиши државни орган ревизије јавних средстава у Републици Србији је:

а) Народна банка Србије

б) Државна ревизорска институција

в) Народна скупштина

24. Поступак јавних набавки дужни су да спроводе:

а) сви државни органи

б) сви корисници јавних средстава

в) сви органи власти

25. Предмет јавних набавки су:

а) добра, услуге и уступање радова

б) покретне и непокретне ствари

в) куповина, лизинг и закуп добара

26. У извршавању закона, других прописа и општих аката органи државне управе решавају у управним стварима тако што доносе појединачне правне акте којима одлучују о правима, обавезама и правним интересима странака. Општи назив за те акте је управни акти или:

а) одлуке

б) решења

в) сагласности

27. Органи државне управе решавају у управним стварима по правилима:

а) општег и посебног управног поступка

б) грађанског поступка

в) судског поступка

28. Против првостепеног решења органа државне управе или другог органа управе странка може изјавити жалбу (осим када је жалба изричито искључена), а о жалби ће тада решавати:

а) надлежни суд

б) другостепени управни орган

в) орган који је донео првостепено решење

29. Странка која није задовољна решењем донетим по њеној жалби може:

а) поднети уставну жалбу Уставном суду

б) поднети нову жалбу другостепеном органу управе

в) поднети тужбу Управном суду

30. Када орган управе не донесе никакво решење у законском року или о њему не обавести странку, а поступак је покренут захтевом странке, та ситуација се назива:

а) „**ћутање управе**“

б) „пропуштање рока“

в) „немар управе“

31. Уговори које органи државне управе, када је то предвиђено законом, закључују са приватним лицима (странкама), називају се:

а) концесиони уговори

б) управни уговори

в) уговори о јавно-приватном партнерству

32. У извршавању закона, других прописа и општих аката органи државне управе предузимају и одређене материјалне акте, односно врше управне радње (без доношења управних аката), какве су документовање, примање изјава, пружање информација и друге, а међу њима су и радње непосредне физичке принуде. Ове последње могу да предузимају само органи који су законом овлашћени, а посебно:

а) полиција

б) пореска полиција

в) комунална органи

33. Евиденције о личним стањима грађана и друге збирке података прописане законом које води органи управе и други овлашћени субјекти називају се:

а) матичне књиге

б) јавне евиденције

в) збирке личних података

34. На основу података из јавних евиденција, органи управе и други овлашћени субјекти издају:

а) уверења и друге јавне

исправе

б) уверења

в) решења

35. Министре именује и разрешава:

а) Влада

б) председник Владе

в) Народна скупштина

36. За заштиту имовинских права и интереса Републике Србије и, с тим у вези, за заступање органа државне управе надлежно је:

- а) Државно правобранилаштво
- б) Републичко јавно тужилаштво
- в) министарство надлежно за послове финансија

37. Систематизацијом се утврђује:

- а) број радних места и извршилаца, описи послова радних места и посебни услови за обављање послова
- б) распоред послова и задатака на унутрашње организационе јединице и извршиоце
- в) систем обављања послова и задатака

38. Основни облик у коме се организују покрајински органи управе у АП Војводини јесу:

- а) покрајинска министарства
- б) покрајински секретаријати
- в) покрајински заводи

39. Радом општинске и градске управе (било јединствене било за поједине области) руководи:

- а) секретар општине, односно града
- б) начелник управе
- в) председник општине, односно градоначелник

40. Извршну функцију у општинама и градовима врше:

- а) председник општине и општинско веће, односно градоначелник и градско веће
- б) председник општине и градоначелник
- в) општинско веће на челу са председником општине, односно градско веће на челу са градоначелником

41. Локални омбудсман контролише рад општинске и градске управе и штити права грађана од повреда нанесених радом локалних органа и служби, а његово оснивање је:

- а) обавезно
- б) факултативно

42. Према уставном начелу поделе власти, уређење власти почива на подели власти на :

- А) законодавну, извршну, судску и полицијску
- Б) законодавну, извршну и судску
- В) законодавну и извршну

43. Према уставном начелу поделе власти, уређење власти почива на подели власти на законодавну, извршну и судску, па би органи државне управе:

- а) чинили посебну, четврту власт (управна власт)
- б) чинили део извршне власти, чији је носилац Влада
- в) чинили органе који не представљају органе власти

44. Из уставног начела владавине права, поред других обавеза (поштовање људских права и поделе власти, забрана утицања на судове и на слободно изјашњавање бирача), посебно произлази обавеза органа државне управе да се повинују Уставу и закону. Повиновање Уставу и закону, односно везаност државне управе Уставом и законом, значи:

- а) вршење послова власти само у границама (тј. у оквиру) Устава и закона и на основу тј. по правилима Устава и закона
- б) беспоговорно спровођење налога виших уставних органа

в) давање првенства заштити јавног интереса утврђеног законом пред приватним интересима

45. Законитост коначних појединачних аката којима се одлучује о праву, обавези или на закону заснованом интересу подлеже преиспитивању пред:

а) Уставним судом

б) судом опште надлежности

в) судом у управном спору, осим када је законом предвиђена другачија судска заштита

46. У односу на државне службенике, начело законитости (члан 5. Закона о државним службеницима) значи:

а) дужност поступања у складу са Уставом, законом и другим прописом, као и правилима струке

б) дужност поступања у складу са Уставом и законом

в) дужност понашања у складу са Уставом, законом и другим прописом

47. О уставној обавези Републике Србије да штити права и интересе својих држављана у иностранству стара се првенствено:

а) министарство надлежно за спољне послове

б) сваки орган државне управе у оквиру свог делокруга в)

орган државне управе надлежан за послове дијаспоре

48. Устав јемчи равноправност полова, а за пружање заштите у случајевима полне дискриминације, на пример, у области запошљавања или на раду, надлежан је:

а) суд

б) Повереник за заштиту од дискриминације

в) Повереник за заштиту равноправности

49. У односу на државне службенике, начело политичке неутралности им забрањује:

а) да буду чланови политичких странака

б) да на раду изражавају и заступају своја политичка уверења

в) да имају своја политичка уверења

50. Ради остваривања начела политичке неутралности, Кодекс понашања државних службеника додатно им забрањује:

а) да присуствују јавним скуповима политичких странака

б) да у службеним просторијама носе и истичу обележја политичких странака и њихов пропагандни материјал или да утичу на политичко опредељење других службеника и намештеника

в) да ван посла критикују политику Владе

51. Устав јемчи свима једнаку заштиту права пред судовима и другим државним органима, имаоцима јавних овлашћења и покрајинским, општинским и градским органима. Повреда овог начела представљала би истовремено повреду једнакости људи пред Уставом и законом и, тиме, акт дискриминације, а може се учинити:

а) повлашћивањем појединаца и група у приступу заштити права

б) ускраћивањем или отежавањем приступа заштити права појединцима и групама

в) на оба описана начина под а) и б)

52. Устав јемчи право сваком лицу на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези и правном интересу. Наведени

појам „друго правно средство“ односи се на изузетне случајеве у којима је право на жалбу искључено, а то друго правно средство јесте:

а) притужба

б) тужба за покретање управног спора

в) уставна жалба

53. У циљу једнаке заштите права свих странака, у основним начелима Закона о општем управном поступку управни органи су обавезани да пружају помоћ странкама, тј. да их поуче о правима која им припадају и последицама појединих радњи и пропуштања која би могла бити на штету тих права. Та се обавеза односи на:

а) све странке

б) неупућене и неуке странке

в) странке које немају адвоката као пуномоћника

54. Орган државне управе може да користи податке о личности само у законите сврхе за које су прикупљени, а поред тога се ти подаци могу користити за потребе:

а) вођења кривичног поступка или заштите безбедности Републике Србије

б) обављања других послова у органима државне управе в) информисања медија

55. Право приступа подацима који су у поседу државних органа и организација којима су поверена јавна овлашћења остварује се у складу са законом, а то право је:

а) израз захтева за транспарентношћу рада државне управе

б) једно од људских права зајемчено Уставом

в) резултат признавања слободе медија

56. Државни службеник јесте/није лично одговоран за законитост, стручност и делотворност свог рада:

а) јесте

б) није

в) одговоран је његов старешина, а не он лично

57. Уставна начела о једнакости свих пред законом и забрани дискриминације у односу на положај државних службеника (према члану 7. Закона о државним службеницима) изражена су забраном:

а) бржег напредовања и бољих плата за мање способне државне службенике

б) повлашћивања или ускраћивања службеника у њиховим правима или дужностима

в) кажњавања државних службеника због грешака и раду

58. Начело о једнакој доступности радних места утврђује да су при запошљавању у државни орган кандидатима под једнаким условима доступна сва радна места, а да избор кандидата зависи од:

а) утиска који оставе на интервјуу

б) радне биографије

в) стручне оспособљености, знања и вештина

59. Сагласно европским стандардима, запошљавање и напредовање државних службеника треба да се одвија по систему:

а) заслуга (мерит систем)

б) партијске припадности (систем плена)

в) комбиновањем та два система

60. Из уставних начела о једнакости свих пред законом и забрани дискриминације произашла је и гаранција једнакости државних службеника у погледу одлучивања о њиховом напредовању и награђивању и остваривању њихове правне заштите (члан 11. Закона о државним службеницима). Ова једнакост значи:

- а) да ће сви службеници напредовати једнаким темпом и имати исте плате
- б) да ће сви службеници напредовати једнаким темпом, имати исте плате и једнаку правну заштиту

в) да се напредовање, награђивање и правна заштита службеника одвијају под условима једнаким за све

61. Начело о напредовању државних службеника утврђује да напредовање зависи од:

- а) стручности, резултата рада и потреба државног органа**
- б) стручности и резултата рада
- в) потреба државног органа

62. Државни службеници су сви који раде у државним органима, осим:

- а) намештеника
- б) функционера и намештеника**
- в) службеника који су запослени на одређено време

63. Намештеник је лице чије се радно место у државном органу састоји од:

- а) пратећих помоћно-техничких послова**
- б) рачуноводствених и административних послова
- в) секретарских послова

64. Послодавац државних службеника и намештеника је Република Србија, а у њено име права и дужности послодавца (укључујући и право одлучивања о правима и дужностима државних службеника) врши:

- а) Влада
- б) руководилац државног органа**
- в) јединица за управљање људским ресурсима

65. У службеничком систему разликују се две категорије државних службеника, и то:

- а) државни службеници на положају и државни службеници на извршилачким радним местим**
- б) државни службеници и намештеници
- в) државни службеници са завршеним факултетом и остали

66. Поред држављанства Републике Србије, пунолетства и прописане школске спреме, сви државни службеници морају да испуњавају и следећи општи услов

- а) да нису осуђивани
- б) да имају положен државни стручни испит**
- в) да имају најмање 3 године радног искуства

67. Закон о државним службеницима утврђује одређени број права државних службеника (чланови 12 до 17, као и поједине друге одредбе), а поред тих права, државни службеници имају и друга права која се утврђују:

- а) општим прописима о раду и посебним колективним уговором за државне органе**
- б) Правилником о организацији и систематизацији
- в) уредбом Владе

68. Право на одморе и одсуства обухвата право на:

- а) дневни и годишњи одмор, плаћено и неплаћено одсуство
- б) дневни, недељни и годишњи одмор, плаћено и неплаћено одсуство**
- в) годишњи одмор и плаћено одсуство

69. Дневни одмор у трајању од 30 минута не може се користити:

- а) ван времена одређеног за паузу
- б) без дозволе непосредног руководиоца
- в) на почетку и на крају радног времена**

70. Недељни одмор траје:

- а) 48 часова
- б) 48 часова непрекидно**
- в) најмање 48 часова

71. Државни службеници имају право на чланство у синдикату, које укључује:

- а) право да се буде члан синдиката
- б) право на синдикално удруживање и деловање**
- в) право да се буде или не буде члан синдиката

72. Државни службеници:

- а) немају право на штрајк
- б) имају право на штрајк
- в) имају право на штрајк, уз обавезу обезбеђења минимума процеса рада**

73. Државни службеник има право жалбе на решење којим се одлучује о његовим правима и дужностима, и то:

- а) на свако такво решење
- б) на свако такво решење, осим када је жалба законом изричито искључена**
- в) само на решења којима се одлучује негативно по службеника

74. О жалби на решење којим се одлучује о правима и дужностима државних службеника из јавног тужилаштва одлучује:

- а) руководилац органа државне управе
- б) Жалбена комисија јавног тужилаштва**
- в) суд

75. Уз послове свог радног места, државни службеник дужан је да, по писменом налогу претпостављеног, ради и послове који нису у опису његовог радног места ако за њих испуњава услове (због повећаног обима посла или замене одсутног службеника), а најдуже:

- а) 6 месеци
- б) 3 месеца
- в) месец дана**

76. По писменом налогу претпостављеног, државни службеник је дужан да ради на радном месту нижем од свог у случају:

- а) повећаног обима посла и налога Владе
- б) елементарне непогоде, више силе или других непредвидивих околности**
- в) проглашења ванредне ситуације

77. Дужност чувања службене или друге тајне одређене законом или другим прописом обавезује државног службеника:

а) док му траје радни однос у државном органу

б) и по престанку радног односа у државном органу

в) годину дана по престанку рада у државном органу

78. Непоштовање радног времена и прописаних правила понашања у државном органу представља:

а) повреду радних дужности за коју се може изрећи дисциплинска казна

б) повреду угледа органа

в) некажњиву повреду радне дисциплине

79. Државни службеник је дужан да о разлозима спречености за рад обавести непосредно претпостављеног у року од:

а) 24 часа од отварања боловања

б) 24 часа од настанка разлога

в) наредног радног дана

80. У односима са претпостављеним и другим службеницима, државни службеник је, према Кодексу понашања државних службеника, дужан да обезбеди потребну сарадњу, да не омета процес рада, поспешује професионалне односе и радну атмосферу, као и да увек поступа:

а) с дужном пажњом и поштовањем

б) љубазно и коректно

в) срдечно и пријатељски

81. Државни службеник сме да саопштава информације до којих је дошао у обављању послова:

а) само ако се ради о информацијама у вези са пословима које он обавља

б) само ако се ради о информацијама које не штете угледу органа

в) само ако је овлашћен да саопшти информације

82. Државни службеник је дужан да својим понашањем чува углед органа, а та се обавеза односи на:

а) понашање приликом обављања послова

б) понашање приликом обављања послова и ван посла на јавном месту

в) понашање приликом обављања послова и ван посла на јавном месту и у приватном животу

83. Државном службенику коме на ванредном оцењивању буде одређена оцена „не задовољава“:

а) престаје радни однос

б) одређује се обавезно додатно стручно оспособљавање

в) даје се поново рок од 90 дана за ванредно оцењивање

84. Напредовање државних службеника на извршилачким радним местима могуће је на три начина:

а) премештајем на непосредно више извршилачко радно место, постављењем на положај и преласком у виши платни разред без промене радног места

б) унапређењем у више звање, постављењем на руководеће радно место и повећањем плате

в) ванредним унапређењем у више звање или на положај или повећањем плате

85. Државни службеник може одговарати кривично, прекршајно, за повреде радних дужности и материјално (за штету). Одговорност за повреде радних дужности је:

- а) дисциплинска одговорност**
- б) прекршајна одговорност
- в) службена одговорност

86. Повреде радних дужности због којих се може дисциплински одговарати прописане су:

- а) Законом о државним службеницима
- б) Законом о државним службеницима и другим законима
- в) Законом о државним службеницима и Кодексом понашања државних службеника, а за поједине органе и другим законом**

87. Повреде радних дужности могу бити лакше и:

- а) теже**
- б) тешке
- в) средње

88. Ако у органу није образована дисциплинска комисија, дисциплински поступак против државног службеника на извршилачком радном месту покреће, води и доноси одлуку:

- а) непосредни претпостављени
- б) руководилац органа**
- в) државни службеник на ког руководилац пренесе овлашћење за то

89. Државни службеник има/нема право да се на усменој расправи у дисциплинском поступку брани преко заступника:

- а) има**
- б) нема

90. За теже повреде радних дужности може се, поред других казни, изрећи и казна:

- а) престанак радног односа**
- б) условни престанак радног односа
- в) привремени престанак радног односа

91. Пошто је покренут дисциплински поступак, државни службеник може, под одређеним условима, бити до окончања тог поступка:

- а) премештен на друго радно место
- б) удаљен с рада**
- в) упућен на годишњи одмор

92. Државни службеник је одговоран за штету коју на раду или у вези с радом проузрокује државном органу, ако је штету проузроковао:

- а) намерно или из крајње непажње**
- б) после упозорења претпостављеног да може проузроковати штету
- в) обичним немаром

93. Државни службеник може да се ослободи одговорности за штету коју је проузроковао извршењем налога претпостављеног, под условом да је:

- а) претпостављеном саопштио да извршење налога може проузроковати штету**
- б) прибележио на омоту списка да поступа по налогу претпостављеног
- в) упознао колеге о налогу претпостављеног који може проузроковати штету

94. Намештеник заснива радни однос:

а) решењем о пријему у радни однос

б) уговором о раду

в) уговором о повременим и привременим пословима

95. Када услед промене унутрашњег уређења органа нема радних места на које намештеник може бити премештен или распоређен, намештеник:

а) постаје нераспоређен

б) добија отказ уговора о раду

в) добија решење о престанку радног односа

96. Намештеник има право на плату, накнаде и друга примања према:

а) закону којим се уређују плате у државним органима

б) општим прописима о раду

в) одредбама уговора о раду

97. Ради спречавања сукоба интереса, Закон о државним службеницима забрањује државним службеницима да приме поклон у вези с вршењем својих послова или било какву услугу или другу корист за себе или друга лица. Од забране примања поклона изузети су:

а) сви поклони које дају странке

б) протоколорани и пригодни поклони мање вредности

в) поклони који се добијају без тражења

98. Забрана примања поклона, других услуга и користи за себе или друга лица обухвата и:

а) забрану тражења поклона, других услуга или користи

б) не обухвата

в) прописи нису јасни с тим у вези

99. Повреда дужности, односно правила у вези са забраном примања поклона, других услуга и користи квалификована је у Закону о државним службеницима као:

а) лакша повреда радне дужности

б) тежа повреда радне дужности

в) лакша или тежа повреда радне дужности, зависно од тежине

100. Државни службеник на извршилачком радном месту дужан је да у случају интереса који он или с њиме повезано лице може имати у вези са одлуком органа у чијем доношењу учествује:

а) писмено обавести руководиоца органа (ради изузећа)

б) буде уздржан од могућности сукоба интереса

в) даје предност јавном интересу пред својим приватним интересом

101. У циљу спречавања и отклањања могућности за настанак и развој корупције, органи државне управе су дужни да доносе планове интегритета, у складу са:

а) законом

б) законом и смерницама Агенције за борбу против корупције

в) оценом изложености корупцији

102. Извештаје о спровођењу планова интегритета, органи државне управе достављају:

а) Влади

**б) Агенцији за борбу против
корупције**

в) медијима

103. Злоупотреба обавештавања о сумњу у постојање корупције представља:

а) тежу повреду радних дужности

б) лакшу повреду радних дужности

в) није кажњива

104. Да ли Закон о заштити узбуњивача пружа заштиту државном службенику који указује на кршење прописа о сукобу интереса и спречавању корупције:

а) да

б) не

105. Државни службеник може ван радног времена да ради за другог послодавца (додатни рад), ако тај рад није забрањен законом или другим прописом, не ствара могућност сукоба интереса или не утиче на непристрасност његовог рада.

Поред наведених услова, за додатни рад потребна је и:

а) писмена сагласност руководиоца органа

б) дозвола руководиоца органа

в) сагласност Агенције за борбу против корупције

106. Државни службеник сме/не сме бити оснивач привредног друштва или јавне службе или се бавити предузетништвом:

а) сме

б) не сме

107. Министри су за свој рад и за стање у области из делокруга министарства одговорни:

а) Народној скупштини

б) Влади

в) председнику Владе, Влади и Народној скупштини

108. Влада усмерава органе државне управе (у спровођењу политике и извршавању закона и других прописа), усклађује њихов рад и министарствима и посебним организацијама одређује рокове за доношење прописа (ако ти рокови нису одређени законом или општим актом Владе). Све то Влада чини актима који се називају:

а) закључци

б) уредбе

в) одлуке

109. Када припреме нацрт закона, органи државне управе га достављају:

а) Влади, да она утврди нацрт прописа и упути га Народној скупштини

б) Влади, да она утврди предлог прописа и поднесе га Народној скупштини

в) Влади као свој предлог закона

110. Народна скупштина надзире рад органа државне управе:

а) непосредно

б) разматрањем њихових извештаја о раду

в) преко надзора над радом Владе и чланова Владе

111. Народна скупштина може да изгласа неповерење министру и да га разреши. Разрешење министра могуће је:

а) на предлог једне трећине народних посланика

б) на предлог Владе

в) на предлог председника Владе

112. Председник Републике, пошто саслуша мишљење представника изабраних изборних листа, предлаже Народној скупштини:

- а) кандидата за председника Владе
- б) кандидате за председника и чланове Владе
- в) кандидате за председника Владе и министра одбране

113. Односи органа државне управе са судовима почивају на обавези првих да поштују независност суда, као и на јасној подели надлежности, изведеној сагласно начелу поделе власти. Ипак, постоји судска контрола законитости коначних управних аката и, с тим у вези, право суда да:

- а) поништи управни акт
- б) **поништи управни акт, реши управну ствар или наложи органу доношење новог акта или доношење акта када он није ни био донет**
- в) поништи и измени управни акт

114. Када у управном поступку орган управе мора да, пре одлучивања о управној ствари, реши питање постојања кривичног дела, постојања брака или да утврди родитељство, такво питање (тзв. претходно питање):

- а) дужан је да сам реши
- б) **дужан је да решавање препусти суду**
- в) може га сам решити за потребе даљег вођења поступка

115. Орган државне управе може затражити да му суд достави списе потребне за вођење управног поступка, а суд:

- а) је дужан да их достави
- б) **је дужан да их достави, ако то не омета вођење судског поступка**
- в) није дужан да их достави

116. Ако орган државне управе не достави суду исправе којима располаже, а које су потребне за вођење управног спора, то ће бити разлог за:

- а) **новчано кажњавање руководиоца органа**
- б) новчано кажњавање овлашћеног државног службеника

117. За узајамне односе судова и органа државне управе посебно су важни послови правосудне управе, које обавља:

- а) секретар суда
- б) **министарство надлежно за послове правосуђа**
- в) Високи савет судства

118. Дужност предузимања радњи по налогу јавног тужилаштва у циљу откривања кривичних дела, починилаца тих дела и њиховог хватања и прикупљања доказа има:

- а) сваки од органа државне управе
- б) **полиција**
- в) сваки од инспекцијских органа

119. Јавни тужилац има право да улаже правна средства у управном поступку и управном спору ради заштите уставности и законитости:

- а) **има**
- б) нема

120. Функција Заштитника грађана је:

- а) заштита права грађана
- б) контрола рада органа државне управе

**в) заштита права грађана и контрола рада органа државне управе,
Државног правобранилаштва и ималаца јавних овлашћења**

121. У оквиру поступка који води, Заштитник грађана има право приступа просторијама и увида у списе и податке органа државне управе, а може и обавити разговор:

а) само са руководиоцем органа државне управе

б) са сваким државним службеником

122. Препоруке Заштитника грађана за отклањање утврђених неправилности, орган државне управе је дужан да спроведе и обавести га о спровођењу у року од:

а) 60 дана

б) 30 дана

в) 15 дана

123. Поводом утврђених неправилности, Заштитник грађана је овлашћен да:

а) јавно препоручи разрешење руководиоца органа државне управе

б) иницира покретање дисциплинског поступка против одговорног службеника

в) јавно препоручи разрешење руководиоца органа државне управе и иницира покретање дисциплинског поступка против одговорног службеника

124. У захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, тражилац информације је дужан/није дужан да наведе разлог због којег тражи информацију:

а) дужан је, како би орган знао зашто му је информација потребна

б) није дужан, успостављена је претпоставка оправданог интереса

125. Уколико орган државне управе не поступи по захтеву тражиоца информације од јавног значаја у року од 15 дана, тражилац информације може да се обрати:

а) жалбом другостепеном органу државне управе

б) жалбом Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности

в) поновити захтев за увид у информацију

126. Ако одлучи да ускрати давање информације од јавног значаја и о томе обавести тражиоца информације, орган државне управе је дужан да се позове на:

а) неки од законских основа за ограничење права на слободан приступ информацијама од јавног значаја

б) чињеницу да се о тој ствари води поступак који није окончан

в) претпоставку да би давање информације штетило угледу државних органа

127. Решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности донето поводом жалбе тражиоца информације представља:

а) првостепено решење

б) другостепени и коначни управни акт

в) решење које орган државне управе може да оспорава пред судом

128. Због неизвршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности могу се (одговорном лицу у органу државне управе) изрећи:

а) новчане казне

б) дисциплинске мере

в) мера разрешења

129. Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности има контролна овлашћења у области заштите података о личности, а та су овлашћења утврђена законом о:

- а) поступању са подацима о личности
- б) Поверенику
- в) заштити података о личности**

130. Судови суде на основу :

- А) Устава, закона и других општих аката, када је то предвиђено законом, општеприхваћених правила међународног права и потврђених међународних уговора**
- Б) Устава, закона и других општих аката
- В) Устава, закона и других општих аката и потврђених међународних уговора.

131. Судска надлежност одређује се:

- А) Уставом и законом**
- Б) Уставом
- В) Законом

132. Судска власт је :

- А) јединствена на територији Републике Србије**
- Б) подељена по управним окрузима

133. Највиши суд у Републици Србији је :

- А) Уставни суд
- Б) Врховни касациони суд**
- В) Апелациони суд у Београду

134. Јавно тужилаштво врши своју функцију на основу :

- А) Устава, закона, потврђеног међународног уговора и прописа донетог на основу закона.**
- Б) Устава и закона

135. Уставни суд је самосталан и независан државни орган који:

- А) штити уставност и законитост
- Б) штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе**
- В) штити људска и мањинска права и слободе